

[Laurits Pedersen.]

Lovforslaget som Helhed. Jeg erindrer tydeligt, at da vi i Fjor havde Loven til Behandling, udtalte Ordføreren for Bondepartiet sig i meget bestemte Vendinger om Forslaget. Det ærede Medlem Hr. Hartel, der, selv om han har udtalt sig i meget nær Tilslutning til et andet Parti, dog alligevel stadig staar som Medlem af Bondepartiet, konkluderede med følgende Udtalelse — det staar i Rigsdagstidenden 1939—40, Sp. 5224, hvis jeg maa citere:

„Mit Hovedindtryk er altsaa, at Lovforslaget er velbegrundet og paa-kraevet, og det vil derfor nyde ubetinget Støtte fra vor Side.“

Naar Indstillingen var saadan i Fjor, vil jeg antage, at dette, at vi andre ikke kan gaa med til det Ændringsforslag, som er stillet af Bondepartiet, ikke vil forhindre Bondepartiet i at stemme for Lovforslaget, som det er.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremsatte den Udtalelse, at der ikke synes at være Plads for en selvstændig Mening inden for de samarbejdende Partier. Her tager det ærede Medlem ganske fejl. Det, jeg i den Henseende har sagt, det Krav, jeg har stillet, er et almengyldigt Krav, der blot, skal vi sige understreges noget stærkere i Tiden, og dette almengyldige Krav lyder saadan, at naar man som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup erkender, at der er en betydelig Fare ved hele den Udvikling, vi er inde i, og man afviser at gaa de Veje, som Regeringen og den aldeles overvejende Del af Rigsdagen gaar med til, saa maa man have Evner til selv at forme og foreslaa de Veje, man da kan gaa. Dèr er det, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har været — jeg bruger ikke for stærkt et Udtryk — fuldkommen hjælpeløs. Det ærede Medlem har ikke gjort nogen Art af Forsøg paa Indsats paa dette Omraade, men naar det ærede Medlem kommer her i Salen, saa kan han tale, og saa kan han understrege de Vanskeligheder, som vi alle sammen kan se der er ved en saadan Lovgivning. Det er den Bedrift, jeg fordømmer.

Angaaende selve Sagen skal jeg sige, at jeg har den Anskuelse — og den skal nok holde —, at den kapitalfattige Ungdom og Fremtidens Landbrug hjælper man bedst ved at gøre, hvad der er muligt for, at Prisniveauet holdes saa langt nede som muligt. Det er paa den Maade, man, naar man tænker paa Helheden, hjælper

og støtter Landbruget bedst i Fremtiden. Jeg er selvfølgelig i øvrigt ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Priserne paa selve Jorden ikke er steget i den Grad som Priserne paa Besætning og Inventar, det er ganske indlysende, men Faren ved den Prisstigning, der har fundet Sted, er tilstrækkelig stor.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup brugte den Udtalelse, at han og mange Tusinder var lykkelige over, hvad der var foregaaet under sidste Krig, over de Muligheder, de da fik. Det er muligt, at der sidder nogle faa Tusinder, som nu har kæmpet sig igennem, men jeg tror ikke, det vil være muligt at modsige mig, naar jeg siger, at der er andre Tusinder, der ligger paa Valen, og at atter andre Tusinder vilde have set det som en stor Lykke, om der under sidste Krig havde været Mulighed for i højere Grad at bremse denne Prisudvikling, der da fandt Sted. Det ærede Medlem har her i Dag i Salen kun eet Raad, og det er: Lad staa til. Men vi ved alle sammen uden Undtagelse, at ved næste Landbrugskrise vil det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup være blandt dem, der kommer og kræver, at der skal sikres Forrentning af alle de opskruede Landbrugspriser, der er betalt i denne Periode. Det er altid svært i Tider som de nuværende at gøre, hvad der er nødvendigt for at forebygge Ulykkerne, fordi det nu engang maa støde til forskellige Sider. Men det maa gøres, og det er det, vi har Rigsdagen til, det er det, der er vor Pligt, og Tiden er ikke hverken til at skrive Betænkninger eller til at holde Taler for den lokale Avis.

Hans Pinstrup: Jeg vil gerne give den højtærede Indenrigsminister Ret i, at naar Kredsen af dem, der er købedygtige, indsnævres, betyder det en vis Billiggørelse af Ejendommene; men Spørgsmaalet er, om denne Billiggørelse ikke er dyrekøbt, og det er altsaa min Opfattelse, at det er den. Det er mig uforstaaeligt, at det ikke skulde være gørligt at forenkle hele denne Lovgivning til Bestemmelser, der udelukkende tog Sigte paa de af mig og ogsaa af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fremførte Forhold vedrørende Kædehandel og vedrørende Realisering af alle de Værdier, der er paa de enkelte Landbrugsejendomme. (*Bertel Dahlgaard:* Hvorfor har De saa ikke antydet det?). Det har været antydet mange Gange i Udvalget, vi har talt om det, men det er en Sag, der kun kan løses med Administrationens Hjælp, ingen uden-